

- 1) instytuty naukowo-badawcze Ministerstwa Rolnictwa w stosunku do podległych pomocniczych gospodarstw rolnych,
- 2) Departament Oświaty Rolniczej Ministerstwa Rolnictwa w stosunku do pomocniczych gospodarstw rolnych, działających przy szkołach rolniczych podległych Ministrowi Rolnictwa,
- 3) wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych w stosunku do pomocniczych gospodarstw rolnych działających przy szkołach rolniczych i stacjach oceny odmian, podległych tym wydziałom.

3. Wpłaty do budżetu pomocniczych gospodarstw rolnych i dotacje z budżetu dla pomocniczych gospodarstw rolnych stanowią dochody i wydatki właściwych jednostek budżetowych, przy których działają pomocnicze gospodarstwa rolne.

§ 3. Pomocnicze gospodarstwa rolne korzystające z dotacji budżetowych na działalność naukowo-badawczą lub dydaktyczną wyodrębniają w planach finansowo-gospodarczych i sprawozdawczości finansowej dochody i koszty wynikające z tytułu tej działalności. Dotacja na działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną może być przyznana na pokrycie różnicy pomiędzy kosztami i dochodami w granicach kredytów budżetowych przewidzianych w planach finansowych jednostek budżetowych.

§ 4. Pomocnicze gospodarstwa rolne podległe i nadzorowane przez Ministra Rolnictwa, nie działające według zasad rozrachunku gospodarczego, finansowane są według zasad

określonych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-60, poz. 914 z późniejszymi zmianami).

§ 5. Tracą moc:

- 1) w zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem — przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1952 r. w sprawie zasad organizacji i systemu finansowego gospodarstw pomocniczych prowadzonych przez jednostki budżetowe według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-37, poz. 545 i z 1959 r. Nr 87, poz. 458),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 2 października 1959 r. w sprawie zasad podziału zysków oraz zasad i trybu rozliczeń z tytułu zysków i strat pomocniczych gospodarstw rolnych jednostek budżetowych podległych Ministrowi Rolnictwa (Monitor Polski Nr 87, poz. 458),
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 10 listopada 1961 r. w sprawie trybu rozliczania środków obrotowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego pomocniczych gospodarstw rolnych jednostek budżetowych w latach 1962—1965 (Monitor Polski Nr 91, poz. 386).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1964 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

286

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 24 sierpnia 1964 r.

w sprawie zasad przyłączania do wspólnej sieci urządzeń do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, rozdzielania i odbioru energii elektrycznej i ciepłej oraz paliw gazowych.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

1. Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie określa zasady przyłączania do wspólnej sieci elektrycznej, wspólnej sieci ciepłej i wspólnej sieci gazowej urządzeń do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, rozdzielania i odbioru energii elektrycznej, ciepłej oraz paliw gazowych, zwanych dalej „urządzeniami energetycznymi”.

§ 2. Wspólną siecią w rozumieniu zarządzenia jest zespół urządzeń energetycznych, służących do przetwarzania, przesyłania i rozdzielania energii elektrycznej, ciepłej lub paliw gazowych, pozostający w zarządzie:

- 1) jednostki powołanej do dostarczania energii elektrycznej, ciepłej lub paliw gazowych dla bezpośredniego użytkowania przez odbiorców bądź dla dalszego ich rozdzielania albo
- 2) jednostki, która w wyniku koordynacji terenowej prowadzonej przez właściwe wojewódzkie rady narodowe oraz po uzgodnieniu z Państwowym Inspektorem Gospodarki Paliwowo-Energetycznej prowadzi eksploatację scalonych energetycznych urządzeń wytwórczych.

W odniesieniu do energii elektrycznej jednostką zarządzającą wspólną siecią jest wyłącznie Zjednoczenie Energetyki wraz z podporządkowanymi przedsiębiorstwami.

2. Przyłączanie do wspólnej sieci urządzeń energetycznych jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 3. W stosunku do jednostek gospodarki uspołecznionej zarządzenie dotyczy przyłączania do wspólnej sieci wszelkich urządzeń energetycznych, z wyjątkiem:

- 1) przyłączania do wspólnej sieci urządzeń energetycznych budowanych lub rozbudowywanych w ramach inwestycji własnych jednostki zarządzającej wspólną siecią,
- 2) zmian w urządzeniach już przyłączonych do wspólnej sieci, jeśli zmiany takie regulowane są przepisami o dostawie paliw gazowych i energii lub o dysponowaniu mocą urządzeń energetycznych.

§ 4. Przyłączane do wspólnej sieci mogą być tylko urządzenia energetyczne dostosowane do parametrów wspólnej sieci, odpowiadające obowiązującym przepisom oraz ustalonym ogólnym i technicznym warunkom przyłączenia do wspólnej sieci, określonym w § 8.

§ 5. 1. Z wnioskami w sprawach związanych z przyłączaniem urządzeń do wspólnej sieci występują do terenowo właściwej jednostki zarządzającej wspólną siecią:

- 1) dla urządzeń czynnych, lecz dotychczas nie przyłączonych — jednostka zarządzająca urządzeniem,
- 2) dla urządzeń nowo budowanych — inwestor.

2. Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej może w wypadkach technicznie i ekonomicznie uzasadnionych z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej albo z inicjatywy jednostki zarządzającej wspólną siecią wydać decyzję nakazującą przyłączenie urządzeń energetycznych do wspólnej sieci.

§ 6. 1. Przed zatwierdzeniem założeń inwestycji urządzeń do odbioru energii oraz paliw gazowych jednostki wymienione w § 5 ust. 1, zwane dalej „wnioskodawcami”, występują do jednostki zarządzającej wspólną siecią z wnioskiem o zapewnienie możliwości pokrycia przewidywanego zapotrzebowania energii lub paliw gazowych dla projektowanej inwestycji.

2. Wzór wniosku ustala jednostka zarządzająca wspólną siecią.

3. Okres ważności udzielonego zapewnienia wygasa po upływie 2 lat, jeżeli nie został uzgodniony inny termin lub w tym okresie nie został złożony wniosek o ustalenie warunków przyłączenia (§ 7) albo o przedłużeniu okresu ważności zapewnienia.

4. W razie uzyskania przez inwestora zapewnienia możliwości pokrycia przewidywanego zapotrzebowania dla kilku wariantów lokalizacji zamierzonej inwestycji, inwestor obowiązany jest niezwłocznie po zatwierdzeniu założeń inwestycji zawiadomić jednostkę zarządzającą wspólną siecią o ustaleniu lokalizacji.

5. Przed zatwierdzeniem założeń inwestycji urządzeń do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania i rozdzielania energii oraz paliw gazowych inwestor obowiązany jest uzgodnić z jednostką zarządzającą wspólną siecią wielkość oraz warunki dostawy energii i paliw gazowych.

§ 7. 1. Po ustaleniu lokalizacji szczegółowej, a przed zatwierdzeniem projektu wstępnego, wnioskodawca występuje z wnioskiem o ustalenie ogólnych i technicznych warunków przyłączenia urządzeń energetycznych do wspólnej sieci.

2. Wzór wniosku ustala jednostka zarządzająca wspólną siecią.

3. Okres ważności ustalonych ogólnych i technicznych warunków przyłączenia wygasa po upływie 2 lat, jeśli w tym czasie nie została zawarta umowa, o której mowa w § 10, lub nie został złożony wniosek o przedłużeniu terminu ważności warunków.

§ 8. 1. Przez ogólne warunki przyłączenia urządzeń energetycznych do wspólnej sieci rozumie się:

- 1) określenie zadań obu stron, ustalenie granicy eksploatacji urządzeń i — w razie potrzeby — określenie wzajemnych zobowiązań finansowych;
- 2) określenie wymagań umożliwiających racjonalną współpracę przyłączanych urządzeń energetycznych ze wspólną siecią;
- 3) zobowiązanie do zawiadamiania jednostki zarządzającej wspólną siecią o wszelkich zmianach w planach realizacji inwestycji;
- 4) ewentualne inne zobowiązania stron.

2. Zakres technicznych warunków przyłączenia urządzeń energetycznych do wspólnej sieci elektrycznej, cieplnej i gazowej określa załącznik do zarządzenia.

§ 9. 1. Koszt planowanej rozbudowy urządzeń wspólnej sieci, przeznaczonych do zasilania kilku odbiorców, pokrywa jednostka zarządzająca wspólną siecią przez włączenie kosztów rozbudowy do planu inwestycyjnego. W razie stwierdzenia przy ustalaniu warunków, o których mowa w § 7,

braku środków planowych na dany okres, rozbudowa może być w wyjątkowych wypadkach realizowana w drodze przekazania środków inwestycyjnych odbiorcy do planu jednostki zarządzającej wspólną siecią, za zgodą jednostek nadrzędnych: odbiorcy i jednostki zarządzającej wspólną siecią, w trybie przewidzianym dla planowania udziałów w zakresie inwestycji towarzyszących, stosownie do instrukcji Komisji Planowania przy Radzie Ministrów dotyczącej narodowego planu gospodarczego. Dotyczy to w szczególności wypadków, gdy zaplanowana w danym rejonie rozbudowa sieci na dany okres nie przewiduje możliwości przyłączenia tego odbiorcy.

2. Wykonanie niezbędnych urządzeń służących do zasilania tylko jednego odbiorcy następuje jako inwestycja towarzysząca kosztem wnioskodawcy, w trybie przewidzianym dla planowania inwestycji towarzyszących, zgodnie z instrukcjami Komisji Planowania przy Radzie Ministrów dotyczącymi narodowego planu gospodarczego, z wyjątkiem tych inwestycji, dla których zostaną ustalone odmiennie zasady ich wykonania. Jeżeli jednostka zarządzająca wspólną siecią przewiduje wykorzystanie w późniejszym terminie nowo budowanych przez wnioskodawcę urządzeń dla przyszłych potrzeb, powinna w warunkach przyłączenia uwzględnić wynikające stąd wymagania i pokryć zwiększone koszty w formie przekazania odpowiednich środków inwestycyjnych bądź w inny sposób uzgodniony z wnioskodawcą.

3. Dla miejskiego budownictwa mieszkaniowego w zakresie finansowania budowy urządzeń energetycznych obowiązują zasady określone uchwałą nr 363 Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie zasad opracowania szczegółowych planów miejskiego budownictwa mieszkaniowego oraz zasad planowania i finansowania tego budownictwa i urządzeń towarzyszących na okres lat 1961—1965 (Monitor Polski Nr 78, poz. 325).

4. Dla urządzeń komunalnych w zakresie finansowania budowy urządzeń energetycznych obowiązują zasady określone uchwałą nr 72a Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie udziału państwowych jednostek gospodarczych objętych planem centralnym w kosztach inwestycji urządzeń komunalnych (Monitor Polski Nr 32, poz. 182).

5. Sposób i koszty wykonania urządzeń niezbędnych dla przyłączenia do wspólnej sieci urządzeń do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania i rozdzielania energii lub paliw gazowych ustala umowa określona w § 10.

§ 10. 1. Po zatwierdzeniu projektu wstępnego bądź — w razie braku projektu wstępnego — projektu podstawowego (techniczno-roboczego) nowo inwestowanych urządzeń odbiorczych, lecz nie później niż przed przystąpieniem do budowy tych urządzeń, inwestor obowiązany jest wystąpić o zawarcie z jednostką zarządzającą wspólną siecią umowy dostawy energii lub paliw gazowych na przyszłe okresy. Umowa, zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150), powinna w szczególności określać przewidzianą wielkość poboru paliw gazowych lub energii w określonych terminach oraz cywilną odpowiedzialność stron w razie niedotrzymania w całości lub w części warunków umowy, zwłaszcza w razie gdy jedna ze stron dokonała inwestycji urządzeń energetycznych, a naruszenie warunków umowy przez drugą stronę uniemożliwiło pełne wykorzystanie dokonanych inwestycji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do nowo inwestowanych urządzeń do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, rozdzielania energii lub paliw gazowych, które mają być przyłączone do wspólnej sieci.

3. W razie zmian w programach budowy urządzeń energetycznych, które mają być przyłączone do wspólnej sieci, w umowie wprowadza się zmiany; zmiany te powinny być

zgłoszone w terminach zapewniających dostosowanie inwestycji związanych z rozbudową wspólnej sieci do nowych warunków.

4. Umowa może być zawarta jednocześnie z zapewnieniem pokrycia zapotrzebowania energii lub paliw gazowych (§ 6 ust. 1), jeżeli zakres założeń (projektów) na to pozwala.

5. Wzór umowy ustala jednostka zarządzająca wspólną siecią.

§ 11. 1. Po wybudowaniu urządzeń energetycznych wnioskodawca (§ 5 ust. 1) zawiadamia jednostkę zarządzającą wspólną siecią o gotowości urządzeń do przyłączenia do wspólnej sieci.

2. Po otrzymaniu zawiadomienia o gotowości urządzeń do przyłączenia jednostka zarządzająca wspólną siecią:

- 1) bada, czy spełnione zostały ustalone uprzednio warunki przyłączenia do wspólnej sieci (ogólne i techniczne — § 8) oraz warunki umowy (§ 10),
- 2) wydaje decyzję o przyłączeniu urządzeń do wspólnej sieci oraz zawiera umowę dostawy energii elektrycznej, ciepłej lub paliw gazowych, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, bądź warunkuje przyłączenie oraz zawarcie tej umowy usunięciem usterek w wyznaczonym terminie; zawarcie umowy dostawy jednostka zarządzająca wspólną siecią uzależni od potwierdzenia przez odbiorcę zobowiązań wynikających z umowy z inwestorem, zawartej zgodnie z § 10.

§ 12. Sprawy sporne między jednostką zarządzającą wspólną siecią a jednostkami wymienionymi w § 5 ust. 1, dotyczące warunków technicznych przyłączenia do wspólnej sieci urządzeń energetycznych, rozstrzyga Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej.

3. Przyłączanie do wspólnej sieci urządzeń energetycznych odbiorców nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

§ 13. W stosunku do odbiorców nie będących jednostkami gospodarki społecznej przyłączanie do wspólnej sieci nowo budowanych urządzeń energetycznych stanowiących wyposażenie budynków mieszkalnych, handlowych, rzemieślniczych, rolniczych, użytkowych itp. następuje na zasadach określonych w §§ 14—17.

§ 14. Z wnioskiem o przyłączenie do wspólnej sieci urządzeń określonych w § 13 występuje właściciel budynku, dzierżawca lub zarządca. We wniosku należy podać, do jakiego celu będzie pobierana energia elektryczna, ciepła lub paliwo gazowe, oraz określić przybliżoną wielkość poboru.

§ 15. 1. Jednostka zarządzająca wspólną siecią, w zależności od warunków miejscowych (odległość od istniejących sieci rozdzielczych, stanu obciążenia sieci itp.), ustala warunki przyłączenia, określając:

- 1) miejsce i rodzaj przyłączenia,
- 2) zakres ewentualnych niezbędnych adaptacji pomieszczenia przeznaczonego dla przyłącza, jakie ma wykonać lub przystosować swoim kosztem wnioskodawca,
- 3) sposób wykonania przyłącza i koszty, jakie w związku z tym poniesie wnioskodawca na rzecz jednostki zarządzającej wspólną siecią, obliczone według obowiązujących cenników,
- 4) termin wykonania przyłącza, uwzględniający zakres niezbędnej rozbudowy wspólnej sieci.

2. Jednostka zarządzająca wspólną siecią w razie braku planowych środków na rozbudowę urządzeń wspólnej sieci może uzależnić określenie warunków przyłączenia od zobowiązania się wnioskodawcy do wybudowania odcinka sieci lub przyłącza jego kosztem i staraniem bądź — w uzasadnio-

nych ekonomicznie wypadkach — może odmówić określenia warunków przyłączenia.

§ 16. Wnioskodawca obowiązany jest w okresie 1 miesiąca po otrzymaniu warunków przyłączenia zawiadomić jednostkę zarządzającą wspólną siecią o ich przyjęciu, a w terminie następnych 12 miesięcy wykonać ustalone dla niego zadania. Niedotrzymanie tych terminów powoduje wygaśnięcie ważności ustalonych warunków, o ile odbiorca nie użył ich przedłużenia.

§ 17. 1. Jednostka zarządzająca wspólną siecią przystępuje do budowy przyłącza po otrzymaniu zawiadomienia od wnioskodawcy o spełnieniu wymagań ustalonych w warunkach przyłączenia (§ 15 ust. 1).

2. Uruchomienie przyłącza następuje po sprawdzeniu przez jednostkę zarządzającą wspólną siecią zgodności wykonania przyłączanych urządzeń energetycznych i instalacji z dokumentacją projektową i z obowiązującymi w tym zakresie przepisami oraz po zawarciu umowy dostawy.

§ 18. 1. Urządzenia przyłącza i odcinki sieci bez względu na to, czym kosztem zostały wykonane, stanowią własność Państwa i przechodzą w zarząd i użytkowanie zarządzającej wspólną siecią.

2. Zarządzający wspólną siecią może przyłączać następnych odbiorców do wybudowanych kosztem pierwszych odbiorców odcinków sieci, pod warunkiem że:

- 1) nie nastąpi pogorszenie warunków technicznych odbioru energii poniżej obowiązujących norm,
- 2) następni odbiorcy przyłączani w okresie pierwszych pięciu lat zwrócą poprzednim odbiorcom przypadające na nich udziały w poniesionych przez nich kosztach budowy odcinków sieci odpowiednio do długości wykorzystywanych odcinków; wysokość tych udziałów określa jednostka zarządzająca wspólną siecią, biorąc za podstawę wartość przyjętego odcinka i liczbę odbiorców.

4. Przepisy końcowe.

§ 19. Warunki ogólne i techniczne przyłączania urządzeń energetycznych służących do czasowego poboru energii określa jednostka zarządzająca wspólną siecią w uzgodnieniu z wnioskodawcą, w ramach umowy dostawy energii, z tym że koszt budowy, utrzymania i likwidacji tymczasowego przyłącza ponosi odbiorca.

§ 20. Inwestorzy zastępczy (§ 6 uchwały nr 67 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji — Monitor Polski Nr 19, poz. 104) oraz jednostki powołane do budowy i rozbudowy urządzeń energetycznych (np. Zjednoczenie Elektryfikacji Rolnictwa, miejskie przedsiębiorstwo energetyki ciepłej) są w rozumieniu niniejszego zarządzenia inwestorami.

§ 21. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem tracą moc dotychczasowe przepisy, a w szczególności odpowiednie przepisy:

- 1) zarządzenia Ministra Energetyki z dnia 19 lipca 1952 r. w sprawie warunków dostawy energii elektrycznej przez przedsiębiorstwa energetyki zawodowej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-75, poz. 1201, z 1955 r. Nr 51, poz. 527, oraz z 1958 r. Nr 14, poz. 87 i Nr 24, poz. 141);
- 2) zarządzenia Ministrów: Energetyki, Gospodarki Komunalnej i Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 3 lipca 1954 r. w sprawie poboru energii elektrycznej w budynkach nowo oddawanych do użytku (Monitor Polski Nr A-82, poz. 943).

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. K. Fabris

Załącznik do zarządzenia Ministra
Górnictwa i Energetyki z dnia
24 sierpnia 1964 r. (poz. 286).

PRZEDMIOT TECHNICZNYCH WARUNKÓW PRZYŁĄCZANIA URZĄDZEŃ ENERGETYCZNYCH DO:

A. wspólnej sieci elektrycznej:

- 1) miejsce, ilość i rodzaj przyłączy,
- 2) parametry zasilania z podaniem ewentualnego zakresu wahań,
- 3) specjalne wymagania dla urządzeń zasilających i zasilanych (np. typ stacji transformatorowej i jej wyposażenie, moce rezerwowe),
- 4) wymagania w zakresie aparatury kontrolno-pomiarowej,
- 5) wymagania w zakresie dodatkowego wyposażenia (łączność, sygnalizacja itp.),
- 6) wielkość mocy zwarcia w przewidywanym punkcie zasilania,
- 7) wymagania w zakresie ochrony przekątnikowej, automatyki, ochrony przepięciowej i izolacji,
- 8) określenie systemu ochrony przed porażeniem,
- 9) ewentualne zalecenia co do przyjęcia innych rozwiązań zasilania, zastosowania innych parametrów itp., oraz w razie przyłączania urządzeń odbiorczych:
- 10) warunki przyłączenia takich urządzeń, jak duże silniki elektryczne, piece elektryczne itp.,
- 11) wymagany stopień skompensowania poboru mocy biernej,
- 12) wielkość prądu zwarcia doziemnego;

B. wspólnej sieci cieplnej:

- 1) miejsce i ilość przyłączy,
- 2) rodzaj czynnika grzejącego,
- 3) ilość zwracanego kondensatu,
- 4) parametry czynnika grzejącego:
 - a) dla przyłączy parowo-kondensacyjnych:
 - ciśnienie pary i zakres jego wahań,
 - temperatura pary i zakres jej wahań,

- średnie temperatury zwracanego kondensatu,
- b) dla przyłączy wodnych:
 - temperatura wody zasilającej i powrotnej w funkcji temperatur zewnętrznych,
 - ciśnienia w rurociągu zasilającym i powrotnym oraz zakres zmian tych ciśnień,
 - ciśnienie statyczne w sieci cieplnej,
- 5) wymagania w zakresie aparatury kontrolno-pomiarowej i regulacyjnej,
- 6) wymagania w zakresie dodatkowego wyposażenia (łączność, sygnalizacja itp.),
- 7) ewentualne zalecenia co do przyjęcia innych rozwiązań przyłączania, stosowania innych parametrów itp., oraz w razie przyłączania urządzeń odbiorczych:
- 8) sposób podłączenia odbiorcy;

C. wspólnej sieci gazowej:

- 1) miejsce, ilość i średnica przyłączy
- 2) parametry zasilania z podaniem ewentualnego zakresu wahań,
- 3) specjalne wymagania dla urządzeń zasilających i zasilanych (np. typ stacji redukcyjno-pomiarowej i jej wyposażenie),
- 4) wymagania w zakresie aparatury kontrolno-pomiarowej,
- 5) wymagania w zakresie dodatkowego wyposażenia (łączność, sygnalizacja, automatyka itp.),
- 6) ewentualne zalecenia co do przyjęcia innych rozwiązań zasilania, zastosowania innych parametrów itp., oraz w razie przyłączania urządzeń odbiorczych:
- 7) warunki przyłączania specjalnych urządzeń, jak duże urządzenia odbiorcze gazu itp.

287

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 sierpnia 1964 r.

zmieniające zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 października 1959 r. o zakresie i trybie działania opiekunów społecznych.

Na podstawie § 7 uchwały nr 92 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1959 r. w sprawie powołania opiekunów społecznych (Monitor Polski Nr 32, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 października 1959 r. o zakresie i trybie działania opiekunów społecznych (Monitor Polski Nr 93, poz. 496) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 po wyrazie „wzoru” dodaje się wyrazy „nr 1”;
- 2) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. 1. Ustanawia się odznakę opiekuna społecznego według wzoru nr 2, stanowiącego załącznik do zarządzenia. Odznaka w formie owalu o średnicach 2 × 2,4 cm przedstawia dwie wspierające się ręce. Ręce białe i tło niebieskie z emalii. Na obrzeżu odznaki napis: «opiekun społeczny». Kontur rąk z metalu (brąz).

2. Do noszenia odznaki opiekuna społecznego uprawnia wyłącznie posiadanie ważnej legitymacji powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) lub terenowego opiekuna społecznego. Bezprawne używanie legitymacji lub odznaki opiekuna społecznego jest ścigane w trybie postępowania karno-administracyjnego.
3. Odznakę wraz z legitymacją, o których mowa w ust. 2, wręcza każdemu opiekunowi społecznemu powołanemu przez prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej.
4. Odznakę opiekuna społecznego nosi się po prawej stronie piersi.
5. W razie zagubienia, zniszczenia albo kradzieży legitymacji lub odznaki zainteresowany opiekun społeczny może wystąpić o wydanie no-